

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 763/05
30.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubomira Vučkovića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Dragana Aćimovića, članova veća i savetnika Nebojše Pavlovića, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, odlučujući o žalbama, branioca optuženog i Okružnog javnog tužioca u Kraljevu, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kraljevu K.58/03 od 24.02.2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu čl.375. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obavještenih optuženog AA, njegovog branioca, advokata AB i Republičkog javnog tužioca, dana 30.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Uvažanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Kraljevu, **PREINAČUJE SE** u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Kraljevu K.58/03 od 24.02.2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA, za krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, za koje je oglašen krivim tom presudom, **OSUĐUJE** na kaznu zatvora u trajanju od 2 - dve godine, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 03.11. do 01.12.2003. godine, dok se žalba branioca optuženog AA odbija kao neosnovana i prvostepena presuda u nepreinačenom delu, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kraljevu K. 58/03 od 24.02.2004. godine:

- optuženi AA, oglašen je krivim zbog krivičnog dela sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i za isto osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 03.11. do 01.12.2003. godine;

- odlučeno je da optuženi plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 16.553,62 dinara i na ime paušala iznos od 2.000,00 dinara;

- oštećeni OO, za ostvarivanje imovinsko-pravnog zahteva, upućen je na građansku parnicu.

Protiv označene presude Okružnog suda u Kraljevu žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kraljevu, zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženog AA osuditi na strožiju kaznu zatvora i to u granicama propisanim za izvršeno krivično delo;

- branilac optuženog AA, advokat AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud uvažanjem žalbe ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak da presudu preinači u pogledu pravne ocene dela i odluke o kazni, te optuženog AA oglasi krivim zbog krivičnog dela iz čl.23. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru i za to delo osudi na blažu kaznu ili pak da mu za isto izrekne uslovnu osudu.

Branilac optuženog je u izjavljenoj žalbi zahtevao, da u smislu čl.375. ZKP, zajedno sa optuženim, bude obavešten o sednici veća.

Republički javni tužilac je u podnesku Ktž. 906/05 od 10.05.2005. godine, predložio Vrhovnom sudu da uvaži kao osnovanu žalbu Okružnog javnog tužioca u Kraljevu i da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA.

Pošto je postupljeno u smislu čl.375. ZKP, Vrhovni sud je održao sednicu veća u odsustvu uredno obaveštenih, optuženog AA, njegovog branioca, advokata AB i Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, koju je ispitao i u smislu čl.380. ZKP, pa je po oceni navoda i predloga u izjavljenim žalbama i stava Republičkog javnog tužioca iz citiranog podneska, našao:

U prvostepenom postupku nisu učinjene, niti prvostepena presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, u smislu čl.380. ZKP pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog AA osporava prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz čl.368. stav 1. tač.11. ZKP, jer žalbeni sud nalazi da prvostepena presuda nije doneta povredom postupka ove vrste. Naime, protivno navodima u žalbi, presuda je jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi AA izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe se iz navedenih razloga vidi koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda. Stoga se u žalbi neosnovano ističe suprotno, a sasvim je drugo pitanje da li su ove činjenice pravilno utvrđene, što je pitanje činjeničnog stanja, a ne ovog žalbenog osnova.

U suštini se žalbom branioca optuženog AA, prvostepena presuda osporava zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi povrede krivičnog zakona, tako što se ukazuje da prvostepeni sud nije pravilno cenio odbranu optuženog i izvedene dokaze i tako što se ukazuje da je prvostepeni sud pogrešio što nije prihvatio predlog odbrane, da se u dokaznom postupku kao svedok sasluša komandir stanice policije u Raški i da se pribave zapisnici o prepoznavanju, sačinjeni povodom kritičnog događaja u SUP-u Raška, te da se izvrši uvid u iste, a što sve po braniocu predstavlja propuste zbog kojih je prvostepeni sud u pobijanoj presudi pogrešno utvrdio odlučne činjenice.

Po oceni ovoga suda neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog kojim osporava prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud svestrano i pravilno ceneći izvedene dokaze, pouzdano utvrdio sve one činjenice koje su odlučne za donošenje zakonite odluke u ovoj krivičnoj stvari i navedeno obrazloženje u prvostepenoj presudi prihvata žalbeni sud i na isto upućuje.

Naime, da je optuženi AA počinio radnje opisane u izreci prvostepene presude, proizilazi iz jasnog, detaljnog i nedvosmislenog iskaza oštećenog OO, iz koga proizilazi da mu je optuženi u kritičnoj situaciji, a u okolnostima kako su opisane u izreci prvostepene presude, metalnom šipkom naneo povrede, koje su takođe opisane u izreci prvostepene presude, a proizilazi i iz izvedenih dokaza kojima se potvrđuje iskaz oštećenog OO i to iz medicinske dokumentacije, nalaza veštaka i iz iskaza više svedoka koji se uklapaju sa iskazom oštećenog, pa su kod takvog stanja stvari suprotni žalbeni navodi branioca optuženog, da nije pouzdano utvrđeno da je optuženi počinio radnje koje su mu stavljene na teret, ocenjeni kao neosnovani žalbeni navodi.

Sem toga, sam optuženi AA, pred sudom priznaje da je u kritičnoj situaciji udario oštećenog policajca OO, ali ne na

način i u okolnostima kako proizilazi iz iskaza oštećenog OO, što i po oceni ovoga suda s obzirom na sve izvedene dokaze, očigledno predstavlja iskaz koji je smišljen u cilju umanjavanja krivične odgovornosti, što prvostepeni sud u pobijanoj presudi pravilno ceni i o tome daje dovoljne i jasne razloge, kao što i o iskazima svedoka koje u celosti ne prihvata kao istinite, takođe daje dovoljne i jasne razloge.

Kod stanja stvari gde je pouzdano utvrđeno da je optuženi AA lice koje je nanelo predmetne povrede oštećenom policajcu OO, prvostepeni sud pravilno nije prihvatio predlog branioca optuženog, da se od SUP-a u Raški pribave zapisnici o prepoznavanju, a što se tiče okolnosti u vezi uzroka nastanka sukoba i same prirode sukoba koji su se dogodili toga dana u Raški kada se igrala fudbalska utakmica, pravilno i potpuno prvostepeni sud utvrđuje činjenično stanje koje je bilo neophodno utvrditi u ovom predmetu a iz koga proizilazi da je oštećeni OO, kao pripadnik policije, zakonito i po pravilima službe postupao u kritičnoj situaciji, pa je stoga prvostepeni sud pravilno odlučio kada nije prihvatio predlog branioca optuženog da se kao svedok u ovom predmetu sasluša komandir stanice policije u Raški.

Imajući u vidu da su sve odlučne činjenice pravilno i potpuno utvrđene, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno izveo zaključak o pravnoj oceni radnji optuženog AA, pa je pravilno odlučio o njegovoj krivici i pravnom kvalifikacijom iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, pravilno je primenjen zakon, jer se u radnjama ovog optuženog stiču objektivna i subjektivna bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim.

Po oceni ovoga suda, radnje optuženog AA koje se sastoje u povređivanju oštećenog policajca u situaciji kada oštećeni kao službeno lice pokušava da savlada otpor koji pruža lice koje krši javni red i mir, ne mogu da predstavljaju obeležja krivičnog dela ometanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz čl.23. Zakona o javnom redu i miru, već radnje krivičnog dela sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanja javnog reda i mira iz čl.24. Zakona o javnom redu i miru, pošto oštećeni policajac tom prilikom nije dovršio službenu radnju koju je preduzeo u obavljanju poslova bezbednosti odnosno održavanje javnog reda i mira, pošto je u tome sprečen napadom optuženog AA.

Takođe, neosnovani su žalbeni navodi branioca optuženog, kojim ukazuje da je optuženi u kritičnoj situaciji postupao u stanju krajnje nužde, pošto krajnja nužda postoji kada je delo učinjeno radi toga da učinilac otkloni od sebe ili drugog istovremenu neskrivljenu opasnost koja se na drugi način nije mogla otkloniti, a pritom učinjeno zlo nije veće od zla koje je pretilo, što u ovom predmetu očigledno nije slučaj.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud nalazi da se žalbom Okružnog javnog tužioca u Kraljevu osnovano a žalbom branioca optuženog AA neosnovano osporava prvostepena presuda zbog odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz čl.41. OKZ koje su od značaja za izricanje kazne i iste naveo u svojoj presudi, međutim, tako utvrđene okolnosti prvostepeni sud nije odgovarajuće cenio, kada je optuženog za izvršeno krivično delo sprečavanje ovlašćenog službenog lica u obavljanju poslova bezbednosti ili održavanje javnog reda i mira iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, za koje je zakonom predviđena kazna zatvora od najmanje 5 - pet godina, osudio na ublaženu kaznu zatvora u trajanju od 1 - jedne godine, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru.

Ovo zato, jer prvostepeni sud nije dao odgovarajući značaj težini i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog AA, što sve Okružni javni tužilac u Kraljevu osnovano ukazuje u izjavljenoj žalbi.

Stoga je Vrhovni sud, uvažanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Kraljevu, preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, tako što je optuženog AA za izvršeno već citirano krivično delo iz čl.24. stav 3. u vezi stava 1. Zakona o javnom redu i miru, primenom čl.42. i 43. OKZ, osudio na kaznu zatvora u trajanju od dve godine, u koju će se uračunati vreme provedeno u pritvoru, nalazeći da je ovakva kazna srazmerna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca, te da je takva kazna u konkretnom slučaju nužna i dovoljna, da se u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl.5. stav 2. OKZ, postigne svrha kažnjavanja iz čl.33. istog zakona, pa su stoga suprotni žalbeni navodi branioca optuženog, ocenjeni kao neosnovani.

Iz iznetih razloga, a na osnovu čl.388. i 391. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar, za Predsednika veća-sudija,
Nebojša Pavlović, s.r Milena Inić-Drecun, s.r.

Za tačnost otpravka

vg